VERSLAG VAN DE ALG. KASSIER OVER DE MAAND FEBRUARIE 1918.

ONTVANGSTEN.

Alg. Fonds. Bijdragen:			
Gem. Makwassie	£57	4	4
Gem. Utrecht	1	9	8
Zondagschoolrooster:			
Ds. Brandt	0	13	6
Ds. v. Belkum	0	3	0
K. Putter	0	3	0
Wetten, Notulen en Vormen:			
Ds. Brandt	0	19	0
Ds. v. Belkum	0	9	6
Almanak:			
Verkocht en betaald	19	16	6
Hervormer	8	18	6
Theol. Kweekschool:			
Gem. Makwassie	30	0	0
Gem. Heidelberg	0	5	0
Weduwfonds. Bijdragen:			
Ds. v. Drimmelen	25	0	0
Ds. Goddefroy (Memel)	5	9	0
Gem. Makwassie	59	10	4
Gem. Wolmaransstad	30	12	4
Gem. Venterskroon	1	1	3
Gem. Utrecht	0	6	8
Gem. Memel	1	4	1
Gem. Heilbron	1	2	3
Gem. Middelburg	2	15	1
Interest:			
A. K. Mitchell	8	0	0
C. A. v. d. Plas	6	0	0

UITGAVEN.

Huishuur Ds. Goddefroy	£6	13	4
Reiskosten J. J. Prinsloo	0	15	6
Rekening Wulfse	2	18	6
Rekening Argus Co.	5	0	0
Rekening "Het Westen"	39	7	8

H. J. L. Th. ROORDA,
Alg. Kassier.

VARIA.

Wat gij, o Heer, ook over mij komen doet, uit Uwe hand wil ik zonder onderscheid aannemen het goede en het kwade, het zoete en het bittere, het blijde en het droeve.

Thomas à Kempis.

Ook zwijgen is somtijds een spreken en een doen.

Beets.

Een kleinigheid vertroost ons, omdat een kleinigheid ons bedroeft.

Pascal.

Niemand is vrij, dan wie geleerd heeft God te vinden.

Wat is meerderheid? Het is onzin. Bij slechts weinigen der mensen wordt verstand gevonden. Vroeger of later zal elke staat (en ook kerk) ondergaan, waar de meerderheid regeert en het onverstand beslist.—Goethe.

Laster en kwaadsprekendheid zijn vonken, die, als men ze niet aanblaast, van zelf uitgaan.

Boerhaave.

Het hindert niet of men kwaad van u spreekt, indien gij zoo leeft, dat niemand het gelooven kan.

Wat gij niet zo nodig hebt als vuur
Koopt gij steeds een penningke te duur.

O. G. Heldring.

De meeste mensen besteden de eerste helft van hun leven om de twede ellendig te maken.

La Bruijere.

Smart, gij maakt de mens.—Lamartine.

Vrees voor het ongeluk, is het grootste ongeluk, dat iemand overkomen kan.

Ischokke.

Alles heeft zijn tijd;
Der tijden Heer is God.
Der tijden keerpunt Christus.

Hase

De Hervormer.

Officieel Orgaan van de Nederduitsch Hervormde Kerk.

Onder Redaktie van de Predikanten van de Ned. Herv. Kerk.

Alle stukken en brieven de Redaktie betreffende te zenden aan

Ds. JAC. VAN BELKUM,
Heidelberg.

ADVERTENTIEN.

Staande Advertentiën voor lange termijn op kontrakt.

Familieberichten **6d.** per regel.

Prijs per Jaargang **7s. 6d.** vooruitbetaalbaar.

Alle gelden voor Abonnementen en Advertentiën te zenden aan

de heer H. J. L. Th. ROORDA,
P.K. Bus 444, Johannesburg.

Alle brieven voor de Administratie te zenden aan

de heer J. A. WORMSER,
Bus 748, Pretoria.

No. 11. PRETORIA, 15 MEI 1918. JAARGANG IX.

PINKSTERFEEST.

Te Lezen: Handelingen 2.

Zingen: Psalm 118:12-13. Gezang 153:1-2. Gezang 152:3-4.

Zij werden vervuld met den Heiligen Geest.—Hand. 2.

Het Pinksterfeest is weer gekomen. Het feest der verlossing uit Egypte's diensthuis voor de Joden: het feest der uitstorting des Heiligen Geestes voor de gelovige Gemeente van Kristus.

God is een waarmaker van Zijn Woord. Alle mens zij leugenachtig. God alleen is waarachtig: Hij doet wat Hij belooft: verwoest wat Hij bedreigt.

De profeet Jesaja had beloofd: Ik zal mijn Geest uitgieten op uw zaad (Hfdst. 44:2). Joel had uitgeroepen: Ik zal mijn Geest uitgieten over alle vlees en uwe zonen en uwe dochteren zullen profeteren, en uwe ouden zullen droomen droomen, en uwe jongelingen zullen gezichten zien: ja, ook over de dienstknechten en over de dienstmaagden zal ik in die dagen mijnen Geest uitgieten. (Hfdst. 2:28).

Voor zijn dood had de Here Jezus gezegd: Ik zal den Vader bidden en Hij zal u een anderen Trooster geven, en dat Hij bij u blijve in der eeuwigheid. (Johannes 14:16.)

Deze beloften zijn op het Pinksterfeest vervuld. Onder de tekenen in Handelingen 2:1-4 ons genoemd heeft de Heer zijne belofte vervuld en Gods Geest is uitgestort op de discipelen, en als zij gehoorzaam aan Jezus woord, zijn uitgegaan en Hem hebben gepredikt als de Enige Zaligmaker, dan is die Geest ook gekomen over zovelen, als er geloofden, Joden en Heidenen.

Ja, de Here Jezus heeft zijn Woord ook gehouden en wanneer zijne discipelen bijeen zijn om te bidden en bijeen blijven te Jerusalem, dan worden zij door den Geest vernieuwd. Van vreesachtige mensen maakt de Geest hen helden in 't belijden, in 't lijden, in 't strijden: van twijfelmoedige volgers van Jezus worden zij mannen in de hoop vast als rotsen, in de liefde warm, als de verkwikkende zonnegloed, in 't geloof onwrikbaar als de onbewogen bergen. Al wat Gij van den Vader begeeren zult in mijnen naam, dat zal Hij u geven, en zij baden om den H. Geest, die beloofd was, en ook hierin is Jezus trouw aan 't licht gekomen, zijn beloften, zijn Ja en Amen.

Het Pinksterfeest is ook elk jaar de gedenkdag der geboorte van de kristelike kerk. Jezus Kristus is gekomen op aarde, heeft geleefd en gewerkt, geleden, gestreden, gebeden, maar heeft geen kerk op aarde gesticht. Wel heeft Hij zijne discipelen geroepen en gevormd tot Evangeliepredikers, maar de wereld bijeen brengen in ene grote gemeenschap der liefde en des geloofs is het werk geweest van de H. Geest, dat op de Pinsterdag te Jerusalem is begonnen.

Wij zien dan ook de kerk op die eerste Pinksterdag als in hare jeugdige kracht. Let op de tekenen, bovenal op de gave der talen, die de uitstorting des Geestes vergezellen: let op de eerste krachtige prediking van Kristus door Petrus: let op de diepe verslagenheid en verootmoediging der hoorders: let op de 3,000, die toegebracht en gedoopt werden. Dit alles is vrucht van de uitstorting des Geestes. Zien we de kracht der eerste liefde in het verzorgen der armen, in de belijdenis der geloovigen, de martelaarsmoed van Stefanus, Jacobus, Petrus en anderen, de geweldige uitbrei-

ding der gemeente onder Joden en Heidenen—wij vinden in dit alles de jeugdige kracht ener nieuwe geestelike schepping. Evenals in de eerste tijdperken van de schepping der aarde er krachtig leven openbaar wordt in reuzen-planten, reuzen-dieren, reuzen-mensen, zo wordt in de eerste dagen na het Pinksterfeest de nieuwe geestelike kracht openbaar in al die werken in de gemeente.

Wij zijn licht bereid om te betreuren dat die geestelike kracht der jeugd niet weer gevonden wordt in de kristelike kerk. Wij merken op hoe langzamerhand dat nieuwe frisse leven als 't ware ophoudt om plaats te maken voor langzamer voortgang en geleidelike ontwikkeling. Dat verwondere ons niet. In de natuur zien wij hetzelfde. Elke nieuwe geboorte brengt in de aanvang snelle krachtige groei aan, welke later stadiger wordt, om aan 't lichaam meer kracht en vastheid te geven. Die snelle ontwikkeling kon niet blijvend zijn, moest overgaan in een langzamer ontwikkeling, opdat de kerk, het lichaam des Heeren, doorstaan, kon al de moeielikheden en bezwaren, aan haar voortgang in de wereld verbonden. Daarom, wanneer wij het betreuren ook, dat die snelle levensopenbaring met de eerste honderd jaren, als 't ware tot staan kwam, wij verblijden ons toch, dat er een tijd van even krachtiger al is het ook minder snelle bloei is gekomen.

Sommige mensen menen, dat er telkens nieuwe uitstortingen des H. Geestes hebben plaatsgevonden en moeten komen. Dit is zo niet. Evenals de Here Jezus slechts eenmaal op aarde is geopenbaard, zo is ook de H. Geest slechts eenmaal uitgestort. God de Here repeteert zich zelf niet. Wanneer in de loop der tijden de kracht des Geestes schijnt minder te zijn, dan is dit slechts schijn, niet werkelikheid. De openbaring van die werking is niet zo groot, maar het werk zelf blijft voortgaan in het verborgen. Wanneer na tijden van geestelike verslapping en schijnbare doodsheid er weer ontwaking van geestelik leven komt, dan is dit niet een nieuwe uitstorting, maar een overwinning der banden, die een tijd lang de kerk hadden omkneld. Zo hebben we de grote zendingsarbeid in de 6-8 eeuw in Europa, de grote ontwaking gedurende de kruis-tochten 11-13 eeuw, de bewonderingwekkende Hervorming in de 16e eeuw, en de krachtige openbaring des Geestes in de 19e eeuw, niet te beschouwen als nieuwe uitstortingen des H. Geestes, maar het doorbreken van het licht, dat door nevelen, wolken van zonde was onderschept.

De uitstorting des H. Geestes op de eerste Pinksterdag, gevolg van Gods beloften is ook de vrucht van de gebeden en van het vasten der discipelen. God is een hoorder der gebeden, en vooral wanneer die worden opgezonden in Jezus naam. Men versta dit niet alzo, alsof er in het gebed een verdienste van de mens is, welke God beloont. Het gebed is ook een deel der gehoorzaamheid aan God door zijne kinderen verschuldigd en de verhooring er van is weer een teken van Zijne grote Ontferming. Dit wijst ons aan, wat de gemeente in deze dagen van beroering, afval en ongeloof heeft te doen. Ook zij heeft samen te komen tot bidden en vasten, opdat het Licht des Geestes moge doorbreken en de donkere wolken der zonde weggevaagd.

Hetzelfde geld ook van de gelovige persoonlik. De H. Geest is op aarde en werkt in de gemeente, maar de tegenstand der zonde in 't hart der mensen is groot. De prediking des Woords, de moeiten des levens, de beproevingen Gods zijn als zovele middelen, die de Geest gebruikt om den mens tot God te bekeeren. Wanneer nu een mens ook leert bidden en vasten, dan zal ook in zijn hart een doorbreking des Geestes komen en nieuwe krachten zullen in hem worden gezien. De vernieuwende, reinigened en sterkende kracht des Geestes wordt nog altijd weer openbaar in een iegelijk die gelooft.

Maar niet minder is het van belang voor de gelovigen te weten, dat ook wanneer in hun geestelik leven dagen en tijden van donkerheid zijn, dat de Geest bij voortduring in de gemeente werkt, en niet minder in de gelovigen zelve.

Zeker soms kan het zijn, dat er ook bij hen geen voortgang is in bloei en kracht: dat zelfs geen vrucht van hen wordt gezien, en dat de eerste liefde soms verflauwt. Maar laat hen dat niet ontmoedigen: de Geest Gods is ook dan in hen werkzaam in het opbouwen van hun geestelik leven, dat straks weer zoveel sterker zal openbaar worden.

Immers de Heer is getrouw, en wie in Hem blijft zal altijd vrucht dragen. Ja, gedurig beter en meerdere vrucht.

Daarom verblijdde zich onze ziel op 't Pinksterfeest en love des Heren trouw en goedertierenheid.

v.B.

Tot een ziek meisje, dat als van de dood weer was opgestaan, zeide de predikant Strauss, leeraar te Iserlohn 1780-1831, op haar vraag, waarom zij zo nabij de dood was geweest en toch niet gestorven was: Mijn dochtertje gij waart voor de Heer nog lang niet goed genoeg; Hij plukt de appels niet, voor ze rijp zijn.

VOOR DE ZONDAGSCHOOL.

Zondag, 2 Junie. Te lezen: Handelingen 8. Philippus en de Kamerling.

Omdat de Griekse (d.i. vreemde, niet Hebreeuwse) vrouwen in de bedeeling der armen, verzuimd werden, d.i. geen liefde gaven ontvingen, waren er (Hoofdst. 6) zeven diakenen (d.i. dienaars, helpers) benoemd, die bijzonder de armen zouden verzorgen. Deze diakenen waren niet alleen armverzorgers, maar ook getuigen van Kristus. Zijn zij dat nu ook?

Een dezer diakenen was Philippus. Hij was een krachtig getuige van de Here Jezus.

Deze Philippus krijgt een bevel van den Heer, door een Engel om van Jerusalem te gaan naar Gaza, dat aan de zee ligt: daarom gaat de weg af, naar beneden.

Op die weg ontmoet hij een kamerling, d.i. een dienaar , een groot man, van Candere, koningin der Mooren, d.i. der kaffers of zwarte volken, waarschijnlik een heiden, die tot het Joodse geloof was overgegaan, die naar Jerusalem was geweest om te aanbidden. Wat een lange reis met de wagen heeft deze man moeten maken: hoe beschaamt hij velen van ons, die de kerk bij de deur hebben, en toch niet daarheen gaan. Hij leest de profeet Jesaja en wel Hfdst. 53.

Philippus gaat naar de wagen, op Gods bevel, en vraagt: Verstaat gij wat gij leest? De man zegt: hoe zou ik kunnen verstaan, daar ik niemand heb, die mij leert? Zo gaat het met velen. Zij verstaan de H. Schrift niet, omdat zij niet naar kerk gaan, of naar de Zondagschool, en niet God bidden om te kunnen verstaan. Maar deze man had geen een, die hem kon leren. Arme man!

Hij leest Jesaja 53, de profetie van den knecht des Here, hij weet niet van wie de profeet spreekt, van zichzelven of van een ander.

Nu leert hem Philippus, dat de profeet spreekt van de Here Jezus, en vertelt hem alles van de Here, vooral van zijn lijden en sterven, van zijn onderwijs, van zijn doop.

Hoe gelukkig voor de kamerling, dat hij Philippus ontmoet heeft. Door van Jezus te horen, kan hij ook geloven.

Hoe goed is het als kinderen ook van Jezus horen: dan kunnen zij ook tot geloof komen.

De kamerling wil nu gedoopt worden. Eerst vraagt hem Philippus of hij van harte gelooft, en als de kamerling dan zegt: ik geloof dat Jezus is de Kristus, dan wordt hij gedoopt. Vragen of iemand gelooft is nodig en geoorloofd, ook om over zijn zielstoestand te leren nadenken.

Nadat hij gedoopt is, neemt de Geest des Heren Philippus weg: de man had de mens niet meer nodig. Hij had genoeg aan zijn Heer, in wie hij gelooft: nu is deze man verheugd: hij heeft de Zaligmaker gevonden.

Kinderen hebben leraars nodig.

Kinderen moeten naar de leraars horen.

Kinderen mogen ook naar kerk gaan en naar de Zondagschool om te horen van Jezus, die zij moeten kennen.

Zondag, 9 Junie. Te lezen: Handelingen 9. Des Heren wil.

Bij de dood van Stefanus, ook een der diakenen, als Philippus (Handelingen 6) die gesteenigd werd om zijn belijdenis van Jezus, was ook een jongeling tegenwoordig, Saulus genaamd, die een ijveraar was tegen de Joden en met genoegen zag hoe deze man, in zijn oog een Godslasteraar werd gesteenigd.

Als nu Stefanus dood is, wil hij nog meer van die mensen die in Jezus geloven vangen en dood laten maken, en niet alleen te Jerusalem, maar ook in andere plaatsen. Hij wil gaan naar Damaskus, waarheen vele kristenen gevlucht waren uit vrees voor de overpriesters. Omdat hij daar anders niets kon doen, vraagt hij om brieven van aanbeveling, om daar in naam van de Joodse Raad zijn werk te kunnen doen.

Saulus was een Jood van geboorte, uit Tarsen, een stad in klein Azië: streng naar de Joodse wet groot gemaakt, gaat hij nog jong naar Jerusalem, om daar beter te leren. In zijn tijd was daar een beroemd Joods geleerde, Gemaliel, bij wie Saulus leerde: hij was een Pharizeeër, dus een Jood van de strenge, patriotse, rechtzinnige Joden: later nog jong was hij een ijverig en geleerd man, was opgenomen in de Joodse Raad, een invloedrijk mens, die meende God te dienen, door de kristenen te vervolgen.

Op reis naar Damaskus overvalt hem iets wonderliks een sterk licht, helderder dan de zon ziet hij: op de aarde gevallen, hoort hij een stem: Saul, Saul, wat vervolgt gij mij?

Heeft Saulus die stem gekend? Neen, want hij heeft Jezus nooit gezien of gehoord. Heeft Saulus van Jezus gehoord? Ja, zeker wel. De kristenen spraken veel van Jezus: Stefanus had hem gepredikt. Zou Saulus over dit alles nagedacht hebben? Zeker, want hij was een ernstig man, die de kristenen vervolgde niet uit haat of nijd, maar omdat hij ze beschouwde als vijanden van God, als volgelingen van de Nazarener die hij hield voor een Godslasteraar en bedrieger.

Op de vraag van Saulus: wie zijt gij, Heer? antwoordt de stem: Ik ben Jezus, dien gij vervolgt. Het is u hard de verzenen tegen de prikkels te slaan; d.w.z. gij kunt u te vergeefs tegen mij verzetten, evenmin als een os, met zijn achterpoot zich verzetten kan tegen de scherpgepunten stok van de drijver zonder zichzelven zeer te maken. Ook gij Saulus maakt u zelf zeer voor niet.

Saulus luistert en vraagt: Here, wat wilt gij dat ik doen zal. Hij is overwonnen en geeft zich over: hij wil niet meer eigen wil doen, naar des Heren.

Paulus gaat nu op bevel van de Heer naar de stad: omdat hij verblind is leidt men hem aan de hand daarheen. Welk een tijd heeft Saulus op de reis, die zes dagen duurde, gehad om over Jezus en zijne volgelingen na te denken. In Damaskus bidt en vast hij. De Heer hoort en ziet dat en stuurt Ananias, die hem op bevel des Heren de oogen weer opent. Hoe goed weet de Heer waar Saulus is (vs. 1): hoe weet ook de Heer Ananias bezwaren te weerleggen (vs. 13-16): hoe goed weet de Heer, wat Saulus kan en moet en zal doen, en lijden, en hoe velen hij tot Kristus zal brengen. Zo kent de Heer ook ons!

Als nu Saulus gedoopt is, vast hij niet meer, maar wordt een prediker des Evangelies.

Hoe weet God zijne mensen te kiezen? Dit is duidelik als wij zien op Paulus en zijn werk.

Hoe wonderlik is de Heer, die zulk een groot vijand tot zijn werktuig maakt.

Hoe is Paulus voor ons alleen een voorbeeld van gehoorzaamheid aan de roepstem des Heren.

Zondag, 16 Junie. Te lezen: Handelingen 10.
Petrus bij Cornelius.

Predik het Evangelie aan alle creaturen, heeft de Heer gezegd: dit wordt in de Handelingen gedaan. Eerst aan de kamerling (Hand. 8), aan Cornelius, de Heidense Romeinse hoofdman (Handelingen 10), later door Paulus aan geheel de toen bekende wereld.

Cornelius was een Romeins officier, over een aantal soldaten, die de Italiaanse bende genoemd werd, waarschijnlik allen soldaten uit Italië. Hij was in garnizoen te Caesarea aan de Middellandsezee, waar het hoofd kommando voor Palestina was. Hij was een Heiden, maar een vroom man: hij vastte, bad geregeld, en gaf aalmoezen, d.w.z. giften aan armen en voor de godsdienst. Hij had zeker wel van Jezus gehoord, wiens gerucht geheel Judea vervulde, maar bad om meer kennis.

God hoorde zijn gebed en beveelt hem, mannen te zenden naar Petrus, die te Joppe (nu Jaffa) bij Simon, een leerlooier, thuis was om hem te vragen over te komen en te zeggen, wat hij doen moet.

Cornelius is gehoorzaam en Petrus gaat met de mannen naar Cesarea. Als hij daar komt, vindt hij in des hoofdman's huis vele mensen, vrienden en familieleden van Cornelius. Als deze voor de Apostel wil knielen, weerhoudt hij hem en zegt nederig: Sta op, ik ben zelf ook een mens. Het grootste kenmerk van een kristen is nederigheid. Cornelius vertelt nu aan Petrus, waarom hij hem heeft laten halen, en vraagt hem te willen zeggen wat God hem heeft bevolen.

Petrus is verwonderd. Hij dacht dat het Evangelie alleen was voor de Joden, maar nu God hem zo duidelik doet zien verkondigt hij Jezus, de grote weldoener van zijn volk, die gekruisigd is, maar opgewekt uit de doden door God, die als Rechter zal weerkomen, en door wien naar Gods wil, alle mensen zullen worden geoordeeld.

Deze prediking van Jezus is geheel van dezelfde inhoud als zijn Pinksterprediking. (Handelingen 2.).

Cornelius ontvangt de H. Geest en wordt gedoopt.

God geeft hen, die bidden, hunne begeerte.

Zondag, 23 Junie. Te lezen: Handelingen 11.
Het Evangelie aan de Heidenen gepredikt.

Cornelius was een heiden. Hoe is het gebeurd, dat Petrus de Jood, die met verachting gewoonlik op de Heiden neerziet, hem het Evangelie bracht?

Dit leert ons het verhaal in Handelingen 10: 9-23 en Hoofdstuk 11.

Petrus werd door God in een gezicht geleerd, dat er bij Hem geen onderscheid is tussen mensen en mensen. Dit is de betekenis van de reine (Joden) en onreine (Heidenen) dieren in het laken, dat uit de hemel werd neergelaten. Tot driemaal toe moet God spreken, eer Petrus hoort: zo vast zit de mens aan zijn vooroordeelen. Maar eindelik gehoorzaamt Petrus en gaat naar Cornelius.

Dat veroorzaakte een zeer grote opschudding in Jerusalem, als men hoort, dat Petrus aan een Heiden het Evangelie gebracht heeft, dus dat die Heiden een gelovige is geworden. Er ontstaat een twist onder de gemeente en Petrus moet zich verantwoorden.

Gelukkig kan Petrus zich beroepen op God, en diens bevel. Hij vertelt aan de gemeente, hoe God

hem heeft getoond dat hij geen onderscheid mag maken. Hoe hij een boodschap heeft gekregen van God, om te gaan, en nu ook gegaan is. Hij vertelt, hoe ook de Heidenen de H. Geest hebben ontvangen en vraagt: kon ik God tegenhouden?

Als zij dit gehoord hadden, waren de Jerusalemmers tevreden en dankten God.

Van toen af werd het Evangelie overal verkondigd, vooral ook door de vervolgden, die naar alle hoeken der aarde vluchten.

Deze geschiedenis leert ons, geen mens te verachten. God doet dat ook niet. Onder alle volken zijn mensen die Hem vreezen, en die Hij liefheeft.

Zondag, 30 Junie. Te lezen: Handelingen 12.

De Here Jezus heeft voorzegd, dat zijne discipelen lijden moesten om zijn naam's wil.

Spoedig werd dit vervuld. Eerst werden Petrus en Johannes vervolgd door de Joden (Handelingen 3 en 4): daarna werd Stefanus gedood, en woedde Paulus tegen de gemeente.

Na een korte tijd van rust, vervolgt Herodes Agrippa de eerste, de gemeente, om de Joden genoegen te doen. Hij doodt Jacobus, de broeder van Johannes, met het zwaard.

Als hij ziet, dat dit de Joden aangenaam is, zet hij ook Petrus in de gevangenis, ten tijde van het paasfeest. Hij wil hem dooden als het feest voorbij is.

Maar de gemeente, die het gevaar ziet, bidt voor haar leraar. Dat is het enig geoorloofde wapen der kristenen: zij mogen niet strijden met het wereldse wapen: eerder alles ook den dood lijden, dan vechten en opstaan tegen de Overheid. God hoort het gebed en zendt een engel om zijn dienstknecht te verlossen; hij gaat naar Petrus in de gevangenis en beveelt hem te volgen, wat de apostel doet.

Als hij weer tot zichzelven gekomen is, dankt hij God voor de verlossing, gaat naar het huis van Maria, de moeder van Johannes Markus, en vertelt daar hoe God hem verlost heeft, waarna hij Jerusalem verlaat. Nog meer wonderen doet God. De zijnen verlossend uit doodsgevaar en vreeze, straft Hij zijne haters, zoals ook Herodes. Deze laat toe dat men hem tot God maakt, wordt krank en sterft onder de vreeselikste pijnen, aan een afzichtelike ziekte.

De Here verlost—is een waar maker van zijn Woord!

De Here straft zijne vijanden: Hij laat zich niet bespotten, nog zijne eer rooven.

v.B.

DE OORLOG.

Manifest van de Hollands Kristelike Kerken in Zuid Afrika.

Ingevolge 'n uitnodiging van de Kerkeraad van de Gereformeerde gemeente te Reddersburg heeft de Algemene Vergadering van de O.V.S. het opgedragen aan Di. W. Postma en I. D. Kruger om in overleg met Ds. T. Hamersma, daartoe door de Algemene Vergadering van de K. Provincie benoemd, en de Theologiese Professoren, Drs. S. O. Los en J. D. du Toit, in korrespondentie te treden over de wenselikheid, dat de Hollandse Kerken zich uitspreken over Oorlog en Vrede in verband met de vreeslike oorlog, die thans woedt in Europa en elders.

Deputaten hebben goed gevonden:

a) om het hiervolgend manifest in Nederland onderschreven door:

De Protestantse Kerken in Nederland.

De Nederlandsche Hervormde Kerk
De Gereformeerde Kerken
De Doopsgezinde Societeit
Het Evangelisch Luthersch Kerkgenootschap
De Christelijke Gereformeerde Kerk
De Remonstrantsche Broederschap
De Unie van Baptisten Gemeenten
De Bond van Vrije Christelike Gemeenten in Nederland
Het Hersteld Evang. Luthersch Kerkgenootschap

letterlik aan te bevelen, opdat alzo de Kristelike Kerk uit een mond spreekt,

b). om de Hollandse kerken in Zuid Afrika uit te nodigen dit manifest mede te onderschrijven.

c). om aan te bevelen, dat dit manifest op de eerste Zondag in Junie aanstaande in verband met een uur van verootmoediging en gebed in alle Hollands Protestantse Kerken en huisgodsdienstoefeningen zal voorgelezen worden op de wijze door de plaatselike Kerkeraden vastgesteld.

d). om dit manifest door de daartoe in de verschillende kerken aangewezen officiele vertegenwoordigers elk afzonderlik te ondertekenen en aan ondergetekende op te zenden voor gezamenlike doorzending aan de officiele vertegenwoordigers van de Kerken in Nederland met verzoek om de stem van de Hollandse Kerken in Zuid Afrika te voegen bij die van Nederland en ermee op de zelfde wijze te handelen, alsmede aan Z.H.Ed. de Eerste Minister voor persoonlike kennisneming en doorzending aan Z. M. de Koning.

Getuigenis van de Hollands-Protestantse Kerken in Zuid Afrika.

MANIFEST.

Onder de diepe indruk van de steeds feller woedende krijg, die de wereld tot één slagveld dreigt te maken, hebben de Protestantse Kerken in Zuid-Afrika zich vereenigd om tegen de voortzetting daarvan een ernstig en dringend getuigenis te doen hooren.

Wetende, dat de tallooze uitingen, die reeds afzonderlik uit het midden der Christenheid daartoe zijn opgegaan, tot heden door het oorlogsrumoer werden overstemd, verwachten zij, eenparig optredende en uiting gevende aan de stem der Christelike conscientie, eerder te zullen worden gehoord.

Zij vertrouwen daarbij, dat ook de zusterkerken in de andere neutrale landen ja zelfs die der oorlogvoerende natiën, overtuigd van den ernst en de waarheid van dit getuigenis, zich hierbij zullen aansluiten.

Wij beginnen voor alles met de erkenning van eigen schuld en spreken het uit, dat de zonden der volkeren ook de onze zijn.

Met name belijden wij—al heeft het aan de prediking der gerechtigheid en liefde onder ons niet ontbroken — in de duidelike aanwijzing van het kwaad niet genoeg getrouw te zijn geweest. Zelve waren wij te dikwels betrokken in een strijd om stoffelijke, althans weinig geestelijke belangen, onder elkander en ieder in eigen kring, waarbij meermalen wapenen en middelen werden gebruikt, die voor God niet konden bestaan. Ook waar wij opkwamen voor het recht en de eere Gods onder de menschen deden wij dit niet zelden op een wijze, die met dat verheven doel niet in overeenstemming was.

Dit alles in verootmoediging belijdende, smeeken wij om Gods Genade tot vergeving onzer zonden.

Wij zouden echter vreezen onze ontrouw te vermeerderen, als wij nalieten gezamelik tegen de ontzettende gebeurtenissen van dezen tijd de stem te verheffen.

Daarom gevoelen wij ons geroepen in de naam des Heren te vermanen, dat aan het ruw geweld, hetwelk Europa met een volslagen ondergang bedreigt een einde worde gemaakt.

Op de ontzaggelike schade, die over de volken een diepgaande verarming brengt, willen wij hier niet te grooten nadruk leggen.

Anders is het met het verlies van millioenen kostbare menschenlevens, dat al somberder stemt en algemene verslagenheid wekt.

Ernstiger nog is de ontwrichting van de zedelijke grondslagen van het leven der volkeren. De zekerheid en het vertrouwen, die daarvoor onmisbaar zijn, wankelen; orde en regel worden aan kant gezet en het gevolg daarvan, een onderste boven keeren van staat en maatschappij, zal niet kunnen uitblijven.

Maar bovenal wijzen we op de geestelijke schade, welke allerwege wordt aangericht.

Het recht Gods, dat naast erkenning van Zijne hoogheid en eerbieding eischt van het recht der volken onderling der groote en der kleine wordt vertreden.

Schande wordt gebracht over den naam van Christus, die niet wil, dat er vijandschap en haat, maar verzoening en dienende liefde onder de menschen wonen.

Er is geen juiste mededeling meer, maar verberging der feiten; niet de waarheid, maar de schijnvoorstelling beheerscht de gedachten en oordeelvellingen.

Men zoekt steun in de verheerliking van het eigen en de verachting van het andere volk zonder enige ruimte te laten voor onderlinge waardering.

Over en weer wordt Gods wraak over de tegenpartij ingeroepen, alsof men zelf zonder zonde was en ondoordacht wordt de leuze opgenomen: geen vrede zonder overwinning; een gedachte, die met den geest des Evangelies van Jezus Christus ten eenenmale in strijd is.

Zoo worden de gewetens verkracht.

Onberekenbare schade aan den Christelijken geest dreigt bij toeneming het gevolg te worden van de voortzetting van de oorlog; de geestelijke goederen, waarover de kerken moeten waken, gaan verloren en het werk der Zending, de heilige roeping der Christen-natiën tegenover de wereld, wordt met onvruchtbaarheid geslagen. Welken indruk toch moeten de niet-christelijke volken, voor een deel mede in den oorlog betrokken, ontvangen van een Evangelie, dat zij door zijn eigen belijders zien te schande gemaakt?

De kerken kunnen onder dit alles niet langer zwijgen. Zij mogen geen oogenblik de gedagte toelaten, dat op grond van welke overweging ook voortzetting van den krijg gewettigd zou zijn, maar achten het veeleer den plicht der natiën met alle kracht te streven naar een vrede door overleg.

Hoe zou overwinningsroem kunnen wegnemen al het leed, de smart en ellende, waarin de volken al dieper worden gestort?

Welke overwinningsbuit zou kunnen opwegen tegen den blijvenden wrok en smeulenden haat die bij overwonnenen worden gewekt.

Daarom richt zich de dringende bede der kerken tot regeeringen en volken om eindelik tot bezinning te komen en zich de hoge roeping bewust te worden, waartoe God de Christen-natiën heeft besteld.

Bij de ootmoedige erkenning, de verdere voortzetting van die taak te hebben verbeurd, zij de innige bede, dat Hij nog genadig moge zijn.

Voorwie naar Zijn woord luisteren wil, is het niet twijfelachtig, wat te doen staat, want voor volken en personen geldt de eisch: Zo wie den naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.

Daarom roepen wij in Zijnen Naam terug van de macht der wapenen tot de erkenning en toepassing van het recht.

Dan zal de vrede, waarnaar het vurig verlangen uitgaat, niet op kunstmatige wijze behoeven te worden gezocht, maar zekerlik gevonden worden."

Met de hoop dat andere Hollandse Kerken meewerken zullen en deze getuigenis in hunne respektieve kerkbladen zullen afdrukken voor kennisgeving aan alle kerkeraden en huisgezinnen.

Met hoogachting en broedergroete,

W. POSTMA,
Rapporteur.

VOOR KINDEREN.

De Redakteur heeft reeds enige antwoorden op de prijsvraag gekregen. Omdat de tijd van inzending 15 Mei is, kan hij nog niet zeggen wie een prijs krijgt. Hij hoopt het in 't nummer van 15 Junie te doen. De kinderen moeten dan maar goed de koerant nazien.

DE REDAKTEUR.

Van een waar kind Gods kan de wereld niets nemen, ook het niets geven. Nemen kan zij niets, want een kind Gods heeft niets werelds, en geven kan zij ook niets want de wereld heeft niets hemels.

* * *

De dokter geeft bittere drankjes, opdat de zieke gezond worde, niet omdat ze bitter smaken.

KERKDIENSTEN.

Ds. H. C. M. FOURIE.

19 Mei 1918. Premiermijn.
26 Mei 1918, in wijk van Br. Ouderling Coertze.
2 Junie 1918, in wijk van Br. Ouderling J. D. Venter.
9 Junie 1918, te Erasmus.
16 Junie 1918, in wijk van Br. Ouderling J. J. Boysen.
23 Junie 1918, in wijk van Br. Ouderling P. R. Prinsloo.
30 Junie 1918, in wijk van Br. Ouderling P. Prinsloo.
14 Julie 1918, Nachtmaal te Erasmus.

Ds. JAC. VAN BELKUM.

19 Mei, op 't dorp v.m. 10.30, avond 7.30. Br. D. J. Strijdom en O. A. Strijdom.
26 Mei, te Bethal.
2 Junie, op 't dorp v.m. 10.30, avond 7.30. Br. J. S. Smit en J. H. van der Westhuijsen.
9 Junie, in de wijk van Br. G. Grové.
16 Junie, op 't dorp v.m. 10.30 en avond 7.30. Br. N. H. Jacobs en P. D. Bekker.
23 Junie, in de wijk van Br. B. J. Smit.
30 Junie, op 't dorp v.m. 10.30 en avond 7.30. Br. P. B. de Beer en N. G. J. Jacobs.
7 Julie, Nachtmaal te Heidelberg.

De gehele maand Julie op 't dorp behalve 28 Julie te Standerton.

KERKELIKE BERICHTEN.

Ds. J. J. Kühn is beroepen naar Ventersdorp, maar heeft bedankt.

Ds. A. J. Barger, vroeger predikant te Boven Smilde, is op Zondag, 5 Mei 1918, te Johannesburg bevestigd als hulpprediker voor de gemeenten Johannesburg en Oost-Rand, na op 30 April overeenkomstig Art. 57, 20, al door de Kommissie der Algemene Kerkvergadering te zijn gelegitimeerd.

De Scriba van de Algemene Kerkvergadering maakt de Rings Scriba's opmerkzaam op Art. 36 van de Wetten en verzoekt om toezending van de verslagen.

INGEZONDEN.

Waarde Redakteur,

Is daar ook nog een plaats in de Hervormer voor mijn schrijven, zo ja neem hetdan a.u.b. op.

Waarde Oom Sarel,—Ik zie in het No. van 15 dezer dat Oom Sarel's fonds nog maar het kleine bedrag heeft van £221 15s. 5d., is dit door 221 lidmaten gegeven of door minder of meer? Lieve Oom wat moet van onze kerk worden als het zo voortgaat of menen onze Gemeenten dat een professor de kinderen voor predikanten zonder geld kan opleiden? Kan een mens zonder kost leven? Kan onze Hervormde Kerk zonder geld bestaan? Dit kan toch niet. Waarom niet? Omdat God het zo ingesteld heeft ,en wij moeten Gods stem gehoorzaam zijn. Lees maar in het Oude Testament over de tempelbouw. Omtrent de leeftocht of 't salaris van de priesters (de tienden). Lees het Nieuwe Testament Han. 4 vers 34, de stichting van onze Kristelike Kerk. Hoe kan ons bidden Uw Koningrijk kome.

Lieve Oom Sarel, wat was het toch voor ons een vreugde om met Dingaansfeest onze eigen landszoon Ds. Prinsloo op de kansel te zien staan, een pure Afrikaner, hier opgeleid, die behoeft voor niemand terug te staan. Zijn preken was van begin tot einde toe boeiend en krachtig. Dit heeft mij weer verplicht om weer een oproep te doen aan onze Hervormde Gemeente. Broeders en zusters kom over en helpt ons. Hand. 16 vers 9. Als vrouw ga ik een voorstel doen als volgt: zal het niet goed wezen als de Kerkeraad van iedere Gemeente een besluit neemt dat elk Ouderling met zijn Diaken in hun afdeling Gemeentevergaderingen belegd, om zodoende de zaak tot een goede uitwerking te kunnen brengen of te bevorderen. Die niet in staat is om één pond in eens te storten, geef dan elke maand 2/6 tot het bedrag van een pond betaald is, en ik geloof wel als ieder Kerkeraadslid zijn werk wil doen en zich onderwerpen aan het besluit van de Algemene Vergadering, zal de Gemeente hen volgen. Kom dan broeders .en zusters, laat ons optrekken en bouwen, de Heer uit de Hemel zal het ons doen gelukken.

JOHANNA GEYSER.

Vlakfontein, 1 April 1918.

Tante Hannie is heeltemaal recht. Door samenwerking of door "Helpmekaar" kan ook in onze kerk veel meer gedaan worden? Ik denk wel, vele mensen in onze kerk menen ook, dat geld vragen voor de kweekschool, is maar een dingetje van ou Oom Sarel. Maar dit is so niet. Oom Sarel doet het geheel voor de kerk. Het is zo wonderlik om te zien uit de lijsten, hoe weinige kerkeraadsleden, die moesten voorgaan, getekend hebben.

Oom Sarel, dankt Tante Hannie hartelik voor die opwekking. Zij heeft met de daad getoond, dat zij helpen wil, want zij heeft haar bijdrage willen lenen en toen heeft de Heer haar dit gegeven, door het verkopen van hout. Tante Hannie's plan is prachtig. Zullen onze Br. Ouderlingen en Diakenen nu vorentoe komen en zich opmaken?

Banje dankie Tante Hannie!

OOM SAREL.

Mei 1918.

Waarde Oom Sarel,

Ek is nie 'n krantskrijwer nie, maar ek wil tog ook inligting hê, daarom skrijf ek aan Oom deze brief. 'n Tijd geleë het ek na die kerk gegaan en Saterdagaand was dit gemeentevergadering, toe word daar ook kerkeraadslede gekies en tot mij verwondering sien ek dat die kerkeraadslede nie vir elk afdeling 'n tweetal voorstel maar in partij afdelinsg net een persoon voorstel. Ek wou toe vra of dit volgens wet is, want dit het vir mij beetjie vreemd gewees, maar ek is nie goed op die hoogte nie en toe het ek gedenk ek sal dit later maar ondersoek. Toe ek bij die huis kom, het ek mij boeke deur gepak en tog 'n wetboek gekrij, maar hij is gedruk in 1914 en het toe begin te lees in Art. 45 laatste gedeelte lees ek: uit tweetallen voor elke afdeling ener gemeente door de Kerkeraad voorgesteld. De gemeente heeft het recht bij elk dier tweetallen één derde persoon te voegen. Ek wil graag van Oom weet of dit reg is om net één persoon voor te stel, want als dit gedaan word, dan meen ek het die gemeente volgens mij wetboek van 1914 nie reg om nog één bij te voeg. Want die wet sê tog uitdruklik die gemeente het die reg om 'n derde persoon bij te voeg, en als die Kerkeraad net een voorstel en vra aan die gemeente om nog een persoon bij te voeg dan is dit net twee persone en nie drie. Wil Oom tog a.u.b. so goed wees om mij duidlik Oo mse opinie oor die saak te gee.

So blijf ik met groete,

Uw Neef

ABRAHAM.

Waarde Neef!

De gemeente heeft het recht om een persoon voor te stellen. De kerkeraad stelt een tweetal. Maar in geval de kerkeraad nu geen tweetal kan stellen, gewoonlik omdat hij geen geschikt persoon weet te vinden in een zekere afdeling, dan doet dat

niets toe of af tot het recht van de gemeente, om nog één te stellen. In dit geval wordt gekozen net uit die twee t.w. een kandidaat van de gemeente en de éne kandidaat van de kerkeraad. Het recht der gemeente blijft dan onverkort.

OOM SAREL.

BRIEF AAN OOM SAREL.

Vaalkop, 1 Mei 1918.

Waarde Oom Sarel,

Alvorens ik iets zeggen ga aangaande de Kweekschool wil ik net een paar woorden zeggen: — Aan de broeder "K." dat ik niet geschreven heb dat er geen Ringen moeten bestaan" en aan Oom Sarel "dat oom onderaan mijn brief in de uitgave van 15 Maart geschreven heeft en beloofd hebt uw opinie te geven en oom heeft het niet gedaan." Ik heb zo innig verlangd dat oom er over zou schrijven, maar nu zie ik u verwacht van mij een plan. Ik gevoel mij daartoe te zwak, maar zal ik u toch mijn gedachte zeggen en hoop maar dat het in liefde zal worden ontvangen door onze kerkvaders.

Is het ons ernst? Indien ja, van ganser harte. Dan zal het uitvoerbaar zijn.

EEN GOED PLAN VOOR DE KWEEKSCHOOL.

Met Oktober, die grootste Nachtmaal, moet onderstaande plan voor de gemeente gelegd worden om te zien of er een meerderheid is voor de Kweekschool. Als er een meerderheid is, moet de gemeente voor elke Diakensafdeling een kommissielid als kollektant kiezen. Zo dat er voor de hele kerk net zoveel kommissieleden zijn als diakenen. Zodra die kommissies gekozen zijn, dan bepaalt de gemeente staande de vergadering de datum wanneer de kommissies bijeen moeten komen om een Voorzitter, Scriba en Kassier uit hun midden te kiezen. Zo wordt bij elke gemeente gedaan. Als alles zo geregeld is, dan wordt van elke kommissie één lid afgevaardigd naar Pretoria om een Kweekschool Hoofdkommissie te vormen. Die Hoofdkommissie moet bestaan uit 9 leden, van elke Ring drie leden. Uit die 9 leden wordt een Hoofdvoorzitter, Scriba en Kassier gekozen voor vijf jaren. Eenmaal per jaar komen die 9 leden bijeen en alle vijf jaren een Algemene Kweekschool-vergadering waarvan uit elke Gemeentekommissie één lid afgevaardigd wordt. De Kassier van elke kommissie verantwoord de gelden van zijn Kommissie aan de Hoofdkassier. Alle uitgaven van afgevaardigden moeten door de Kommissies uit hun gelden betaald worden. Hoeveel elk gemeentelid aan de school betaald moet worden, moet door de Algemene Kerkvergadering vastgesteld worden. De kerkwet zal dan veranderd moeten worden om het bestaan van die kommissies te wettigen, te bepalen hoe zij zullen bestaan, hun vergaderingen, kollektiewerk, en hoe zij hun gelden moeten verantwoorden. Het voornaamste van alles is, die 9 leden van de Hoofdkommissie moeten ook leden zijn van de Algemene Vergadering. Zij zijn net leden wanneer over de Kweekschool gesproken wordt en verder niet. Zij hebben ook geen recht de beambten van de Algemene Vergadering en Algemene Kommissie te kiezen. Ik hoop niemand van de Broeders Leeraren of Kerkeraden zullen mij kwalik nemen dat ik voorstel dat werk uit hun handen te nemen. Onze Leeraren hebben teveel werk en onze Kerkeraden ook. Die Kommissie heeft net één doel: Kweekschool. Ik stel mij zo voor dit zal alles zo prachtig en met groot sukses gaan. Als Oom tevreden is met dit voorstel, beveel het dan aan bij de Algemene Kommissie, zodat zij dan dadelik het nodige doen.

Waarde Oom, zou er iemand zijn die ontevreden is, dan heb ik jammer. Ik heb doe opinie gekregen na veel en ernstig denken.

Na beste groete Oom,

Uw Neef,

KLAAS.

Oom Sarel neemt dit stuk van Neef Klaas over, in zover hij het publiseert, omdat hij gaarne wil, dat anderen dan hijzelf ook hun opinie geven. Er is veel goeds in dit voorstel, vooral de wijze van kollekteren in de gemeenten. Of evenwel zo'n grote Kommissie moet gevormd worden is een andere vraag.

OOM SAREL.

KERKVIERING TE HEIDELBERG.

30 en 31 MAART 1918.

Ofschoon het aantal aannemers (27) zeer klein was (vrucht van de vernielende oorlog 1899—1902) en het aantal te dopen kinderen evenmin groot, was de opkomst der gemeente deze keer zeer aanzienlik.

Met blijdschap mag opgemerkt worden, dat de jonge mensen, die voor aanneming komen, elk jaar tonen beter onderwezen te zijn: hun antwoorden in Bijbelse geschiedenis en geloofsleer wijzen aan dat zij meer de H. Schrift leren verstaan. Dit is ook gedeeltelik toe te schrijven aan grotere belangstelling bij de ouders, en beter medewerking van de kerkeraad: ook zijn er een paar zeer goede catechiseermeesters in de gemeente, o.a. oud-ouderling J. J. Pretorius op Modderbult.

Behalve dit was er ook een grote blijdschap in de gemeente, omdat een kollekte voor aflossing van de zware schuld zo goed was geslaagd. Wij geven hier de opbrengst van elke wijk.

Dorpswijk, £63.0.0; Wijk Br. I. Bierman—A. Marais, £42.0.9; Wijk Br. B. de Beer—N. Jacobs, £33.17; Wijk Br. N. H. Jacobs—Bekker, £71.3.9; Br. J. van Rensburg—Botha, £28.2; Wijk Br. W. J. Pretorius—van der Westhuysen, £146.3; Wijk Br. M. N. J. van Nieuwenhuys—du Preez, £20.15.6; Wijk Br. D. J. Strijdom—O. Strijdom, £37.15; Wijk Br. J. S. Smit—J. v. d. Westhuijsen, £81.16.6; Wijk Br. B. J. Smit—R. Brits, £137.10; Wijk Br. H. P. J. van Nieuwenhuys—Grové, £123.19; Wijk Br. L. J. Labuschagne...P. Brits, £100.10; Wijk Br. C. F. J. Strijdom—W. Nel, £109.5.6; dus £995.18.0. Voegt men daar nog bij ruim £200 aan gewone inkomsten—salaris, tienden, doopgelden enz., dan heeft de gemeente bij dit Nachtmaal saamgebracht ruim £1200.

De Here zij gedankt. Ook willen we danken de leden van de kerkeraad, die zo hard hebben gewerkt, de memeente, die zoveel heeft gedaan. De leeraar werd bijgestaan door Ds. J. J. Prinsloo van Bethal. Z.Eerw. preekte Zaterdagnamiddag over Johannes 12:24 en Zondag v.m. over de woorden Matth. 18 : 11. Van alle kanten is gehoord dat zijn prediking was ernstig en diep en grote invloed heeft uitgeoefend.

De doopdienst en de kinderkerk en ook de avonddienst werden waargenomen door de leeraar, die in de laatste dienst de Br. Ouderling L. J. Labuschagne en A. J. Botha en diaken P. J. Brits voorstelde.

De gemeente hoopt nog dikwijls Ds. Prinsloo te horen: zij ging gesticht en bemoedigd naar huis lovend de Heer, die grote dingen heeft gedaan.

NACHTMAALSVIERING TE WITPOORT. WOLMARANSSTAD.

Op de 28ste April was de gemeente tamelik opgekomen om te luisteren naar de aftredende Konsulent, Ds. Ennis. Zijn Eerwaarde sprak zeer ernstig Zondagmorgen en Zondagmiddag naar aanleiding van Math. 24, vs. 28, en wees vooral op wat onze Heiland lijden moest voor onze zonden, waarbij zijn Eerwaarde vooral wees op ons als volgelingen van die Heer, die voor ons geleden heeft; hoe dat die Heer gewerkt heeft voor eensgezindheid van kristelijkheid, eensgezindheid van geloof; en hoe dat wij die ons naar de naam van Kristus noemen verdeeld zijn en zo verbitterd tegen malkaar dat wij vandaag nog malkaar de rug keren; is het niet een schande, zegt spreker, dat de gemeente Witpoort zo verdeeld is dat ze niet een predikant kan beroepen? Z.Eerw. haalt hier aan van een van de oude geschiedschrijvers, over de vier wachten bij het graf van den Heiland, die verhaalt dat door de wachten eerst een stem gehoord werd uit de hemel zeggend: "Kom, ons verlaat deze plaats", en daarna een geruis gehoord zouden hebben net als het geraas van vlerken als van vele vogelen. Spreker zegt: Westelik Transvaal gemeente Witpoort, als gij u niet veranderd dan zullen ook die engelen die heden nog wacht houden over deze plaats binnenkort tot u zeggen en tot Westelik Transvaal waar ook Klerksdorp inbegrepen is:—"Kom, verlaat deze plaats", maak u klaar als deze oorlog eindigt, dan is het de tijd van de komst van de Anti-Krist, en gij zult niet in staat zijn tegenstand te bieden vanwege uwe verdeeldheid. Is het niet een schande van u, gemeente van Witpoort, dat de Kerkeraad die beroeping van een leraar weer drie maanden moest uitstel, en dit net omdat u zo verdeeld en zo verbitterd tegen malkaar is? Ik vraag, is het niet een schande?

Spreker wijst dan weer hoe dat de klederen van de Heer verdeeld werden onder de vier krijgsknechten, hoe dat die moeder er bij stond en begeerde ook maar één stukje te hebben, maar dit werd haar misgunt; hoe dat die moeder begeert heeft om maar het zweet en de tranen van haar kind af te vegen; maar ook dit mag niet. Welke moeder hier kan zoiets staan, waar haar kind zo gemarteld, bezwijkt van droëfheid en niettegenstaande dit alles, is men hier zo verhard, dat hier geen samenwerking is; indien gij u niet verbetert als die Anti-Krist komt, die nu nabij is, dan zult u horen: "Kom, verlaat deze plaats." Is het niet een schande dat hier geen beroep uitgebracht kan worden vanwege uwe verbittering? Ik dank mijn God dat ik hier een jaar heb gewerkt, waar grote verdeeldheid heerst, maar toch genoegsaam steun heb ontvangen; ik ga u nu voor een jaar of misschien voor altijd verlaten, en ik hoop en vertrouw dat mijn opvolger, Ds. Kühn, hier het zijne zal kunnen bijdragen om zodoende die gewenste eenheid te verkrijgen. Zo zij het!

Hierna werden een paar ouderlingen voorgesteld met een paar diakenen, waarna Ouderling A. P. Roos Ds. Ennis hartelik dankt voor zijn arbeid hier in deze gemeente, hoewel verdeelt, maar toch heeft Ds. Ennis de moed niet opgegeven. Spreker dankt zijn Eerwaarde namens Kerkeraad en gemeente onder genot en droefheid. Onder genot voor wat zijn Eerwaarde hier gedaan heeft, al

was het niet in zijn Eerwaardes macht om die gewenste eenheid te bewerken; en onder droefheid voor wat door zijn Eerwaarde niet verkregen kon worden en vraagt zijn Eerwaarde ons niet te vergeten in zijne gebeden; namens gemeente en Kerkeraad een kleine erkenning aan u, dominee; geloof mij, de penning van de arme weduwe is ook hierin, en handigt een klein geschenk over aan zijn Eerwaarde, die weer een gepaste antwoord geeft, en zegt dat zijn Eerwaarde zulke woorden niet verwacht heeft van Ouderling Roos, en belooft ons niet in zijn gebeden te zullen vergeten. Schrijver dacht vooral denkt hij aan de woorden Westelik Transvaal! 'Kom, ons verlaat deze plaats."

Ag, ben ik ook hier onder begrepen? Vroeger ben ik van die voorste gemeenten geweest, nu begrepen onder Westelik Transvaal! Ag, is het niet verschrikkelijk, als deze prediking waarheid moet worden? En schrijver dezes is het volkomen eens met de prediker, als Westelik Transvaal niet zich bekeert, dan zal zij van de wachtengelen horen: "kom, ons verlaat deze plaats."

Dank voor opname in de "Hervormer."

TITUS.

KERKVIERING, KRUGERSDORP.

6-7 APRIL, 1918.

Bij de Kerkeraadsvergadering van Vrijdagavond waren op twee na alle dienstdoende leden tegenwoordig.

Ds. Prinsloo stond de plaatselike leraar bij, en leidde de voorbereidingsdienst naar Joh. 12: 24: "Indien het tarwe graan in de aarde niet valt", enz. 21 jonge leden werden voorgesteld.

De morgendienst werd ook gehouden door Ds. Prinsloo naar aanleiding van Luk. 19:10: "Want de zoon des menschen is gekomen om te boeken en zalig te maken dat verloren was."

Omtrent 126 leden namen deel aan de tafel des Heren, behalve de jonge leden. De dankzeggingsdienst werd geleid door de plaatselike leraar, uit Rom. 8. De Heilige doop werd aan 11 kinderen bediend.

Des avonds boeidde Ds. Prinsloo andermaal de gemeente over de woorden uit Prediker 7:1: Beter de dag des doods dan den dag waarop iemand geboren wordt.

Kortelijks zamen gevat, Jezus is het uitgangspunt, Die kwam om het verlorene te zoeken, te herwinnen, te redden, op te heffen, te voeden, met zich te hereenigen, waaruit voortvloeit de Jubelzang der verlosten die in Kristus Jezus zijn, geroepen te lijden, voor wie is de troost der overwinning. Zeer duidelik was de uiteenzetting dergenen die in de verloren toestand zijn. De Heere make deze feestviering tot zegen. Wij gevoelen met diegenen die onder de omstandigheid niet opgekomen zijn. De Heere vergoede ook hun dit gemis.

Wij zijn Ds. Prinsloo zeer dankbaar voor zijn overkomst.

De gemeentevergadering werd goed bijgewoond, het finantieele verslag goedgekeurd, en 9 opengevallen plaatsen van Kerkeraadsleden opgevuld.

De herkiezing werd onder de omstandigheid uitgesteld tot Oktober Nachtmaal. Het volgende Nachtmaal is bepaald op 7 Julie. De opbrengst van een bazaar en andere inkomsten was £203 14s. 8d.

D.M.

ZWARTRUGGENS.

Op den 6 en 7de April 1918 vierden wij hier te Zwartruggens ons Nachtmaal; de opkomst was zeer goed. Reeds Vrijdagmiddag waren al de wagens hier, en was het Kerkplein propvol. Want daar de gemeenten van de twee zusterkerken ook met dezelfde tijd hier Nachtmaal vierden, was de toestand hier zeer levendig.

Vrijdagnamiddag was er aannemen van kindederen gehouden, waarbij zeven kinderen aangenomen worden. En Vrijdagavond halfacht Kerkeraadsvergadering waar besloten is om onze Nachtmaalsvieringen van nu voortaan vas te stellen als volgt: De Januarie en Julie Nachtmalen beide op de twede Zondag van de maand, en de April en Oktober Nachtmalen beide op de eerste Zondag van demaand.

Zaterdagmorgen, 10 uur, was er een kleine bazaar, die ongeveer £78 opbracht. Namiddag halfdrie was er voorbereidingsdienst gehouden door onze leraar, Ds. Kühn, die een indrukwekkende woord spreek tot de gemeente uit de H. Schrift, waar Pilatus tot de Joden zeide, "ziet de mensch", en zegt verder tot de gemeente, wat een bastaard hart als gij niet weent waar Joodse meisjes wenen. En vraag de gemeente, heeft u oog al geweend om een dornen kroon die steek in uw hart. Hij wijst verder op het kruis van Jezus, en op de uure der duisternes, als een blijk van God verlatenheid, en zegt vreeslik is het een mens van God verlaten te zijn. Jezus was verlaten van zijn discipelen; hij was verlaten van God; en vraag aan de gemeenten, zijt gij verzoend door Jezus bloed. Zo niet, ga met mij naar Pilatus rechthuis, en ver-

zoen uw zondig schuld en uw zondig gewetens op Jezus bloed.

Daarna werden zeven jonge lidmaten voorgesteld worden. Zaterdag, vijf uur namiddag, was er door de leden en leraren van al drie de zusterkerken hier een vergadering bij de grote Goevernementsschool door de drie leraren uitgenodigd, met het doel de Regering te naderen voor een afzonderlike Schoolraad voor de afdeling Zwartruggens; alsook voor het gezamenlik oprichten van een kosthuis bij de school door de drie gemeenten, waarbij Ds. Roos zegt dat wij moeten waken en werken voor ons opkomend geslacht. Onderwijle van de vergadering kwam de trein in die onze professor, Dr. Greyvenstein, medebrengt om ons met onze Nachtmaalviering te vergezellen.

Zaterdagavond, acht uur, was er gemeentevergadering bij welke gelegenheid een ouderling en een diaken gekozen word voor de afdeling van het dorp.

Zondagmorgen, 10 uur, was de Nachtmaalviering, bij welke gelegenheid Dr. Greyvenstein optrad en een indrukwekkende woord tot de gemeente uit Gods Woord sprak, waar geschreven staat: "Nog eenen kleinen tijd en de wereld zal mij niet meer zien." Hij vervolgt: Laten wij elkander toeroepen op deze feestdag Jezus leeft. En geve de Heer ons op dit woord amen te zeggen. Vier tafels worden gehouden, twee bedient door Dr. Greyvenstein en de andere door Ds. Kühn. Om 2 uur hield Br. Minnie kinderdienst en Zondagschool.

Zondagnamiddag, halfvier, was middagdienst, en trad Ds. Kühn op, bij welke gelegenheid 15 kinderen gedoop werden. En verder spreek onze leraar tot de gemeente op een indrukwekkende wijze uit het woord des Heren waar geschreven staat van de rentmeesterschap: De kinderen dezer wereld zijn voorzichtiger dan de kinderen des lichts in hun geslacht. Ik zeg ulieden maak uzelven vrienden uit den onrechtvaardigen Mammon (het geld), opdat wanneer u ontbreken zal zij u mogen ontvangen in de eeuwige tabernakelen.

Zondagavond, halfacht, was er dankzeggingdienst, waarbij Eerw. Ds. Kühn optrad en aan de gemeente bekend maakt dat hij een beroep van de gemeente Ventersdorp ontvangen heeft, maar dat hij nog niet besloten heeft wat te doen, en vraag de gemeente ook voor hem te bidden opdat de Heere hem toch de rechte weg mocht aanwijzen. Waarna Dr. Greyvenstein optrad bij welke gelegenheid twee ouderlingen en een diaken voorgesteld worden na welke verrichtingen de dienaar spreekt uit het woord des Heren, waar staat: Heden zoo gij zijne stem hoort zoo verhart uwe harten niet. Z. Hoog Geleerde vroeg de gemeente waar het moet heengaan, als wij spelen met de stem des Heren.

Maandagmorgen zo tegen zonop was de hele dorp woelig met ossenwagens naar alle kanten huiswaarts; een ieder scheen zeer verkwikt te zijn.

Iemand vertelde mij over de vierhonderd wagens op de drie Kerkpleinen geteld te hebben.

Opgenomen en ingezonden door de Scriba.

J. H. JOUBERT, Ouderling.

AVONDMAALSVIERING TE KLERKSDORP.

Op den 6e April hadden de zusters der gemeente een bazaar om gelden te krijgen voor reparatie aan de pastorie en lichten, enz. voor de kerk. De opbrengst van de bazaar en kontant gekollekteerde gelden maakte een totaal bedrag van £83. Op den 9 Mei zal er Kerkeraadsvergadering wezen om aan te handelen over de pastorie en de lichten, en ook andere werkzaamheden.

De opkomst der gemeente was zeer groot. Voorbereidingsdienst, tekst 1, Johannes 1:9. 16 jonge mensen werden bevestigd, en werden na die bevestiging 2 van die jonge mensen gedoopt. Bijna de ganse gemeente weenden bij die doop. Zaterdagavond gemeentevergadering, en werden gekozen als ouderling C. Spies (diaken) in plaats van Ouderling Frans Steyn, die bedankt heeft. Herkozen als ouderling, N. J. Campher. Herkozen als diakenen, C. J. Visser, N. J. du Plooij, en G. Pieterse. In plaats van diaken P. v. Vuren, gekozen Jan Marais. In plaats van diaken C. Spies, die gekozen werd als ouderling, J. Scholtz. Voor de wijk van Ouderling Nel gekozen als diaken, C. du Plessis. In plaats van Diaken C. Delport, die wegens ziekte bedankt, gekozen de broeder Mijburg. Tekst Zondagmorgen, Exodus 12:2.

De deelneming aan het avondmaal was verbazend groot. Tekst Zondagmiddag, Genesis 12:1. Er werden 6 kinderen gedoopt. Zondagavond was de opkomst ook goed. Ds. Ennis verdient alle lof en dank voor de preeken die hij leverde. Het was aangenaam. 12 leden van andere gemeente zijn overgekomen.

Volgens de jaarverslag was de schuld der gemeente op 31 Januarie 1917 £448, en dan heeft de gemeente nog die schuld van ongeveer £300 bij de algemene kas. Als de gemeente net een beetje wil, zeg maar zo ongeveer 20/- per lid, dan is alles betaald.

Op de Kerkeraadsvergadering die 9 Mei gehouden zal worden, willen wij die schuld bij de algemene kas in een ernstige behandeling nemen.

C.J.V.

KERKVIERING TE EENDRACHT.

Al was ons kerk weer op die feestplek te Eendracht, het ons tog dit aangenaam gehad, terwijl ons Vrijdag n.m. 'n bees-basaar had, en Saterdag v.m. ook nog 'n paar beeste met andere dinge die tot geld kon gebreng word om ons kerk te bouw, wat die hoeksteen van geleg is op dieselfde Saterdag, die 20ste April, om 2 uur, deur Ds. L. E. Brandt. Behalwe ons plaatselike leraar, Ds. J. J. Prinsloo, het ons ook nog die voorreg gehad om bij die gedenksteen-legging ook nog Ds. Strijdom en Ds. Retief in ons midde te hê. Laasgenoemde is van ons susterskerk, die al woonagtig is op Eendracht.

Ds. Strijdom het ver ons Saterdagmiddag, Sondagvoormiddag en Sondagaand gepreek. Die oërkoms van die dominee was ver ons seer aangenaam. Ons hoop ons hoor hom gouw weer.

Die basaar was ook ver soo'n jong gemeentetjie, ik denk, nie sleg nie.

Dit het alles ver die herbouw opgebreng met die basaar, buiten wat die Kerkeraad of kollektante afsonderlik ingebreng het, oër die £850.

Behalwe kleine uitsonderinge het die kerkgelegenheid opgebreng over die £1,000.

Als die kerk D.V. ingewij word, hoop ons weer 'n groot basaar te hê. Die susters hoop om lekker kos te maak, sodat 'n mens ver weinig geld veel sal kan eet.

D. J. PRINSLOO.

KERKVIERING TE ERASMUS.
13 en 14 APRIL, 1918.

Zoals gewoonlik, hadden wij Vrijdag, 4 uur n.m., Kerkeraadsvergadering. Zaterdagmorgen werd een bazaar gehouden, die een kleine £70 opbracht. Er werden 23 nieuwe lidmaten aangenomen en 24 kinderen gedoopt. Alle diensten werden door onze plaatselike leraar, Ds. Fourie, waargenomen. Zondagmiddag sprak Z.Eerw. over "Nedergedaald ter Helle", en Zondagavond over 't boek Job (vervolg van vorige preken). Zullen wij weer zeggen, dat wij genoten hebben van deze preken? Ik geloof, dat dit onnodig is. De kerk was steeds goed vol. De opkomst was uitstekend. Lang laatst hadden wij zoveel wagens en tenten bij de kerk. Jammer dat er nog een klompje onverzoenliken in onze gemeente is. Wij hopen echter tegen, dat dit gedrukt wordt, dat allen tevreden en verzoend zullen zijn. Onze volgende kerkviering is bepaald op de 2e Zondag in Julie a.s.

NACHTMAAL TE VEREENIGING.

Op 27 en 28 April kwam de gemeente samen voor de viering van het Heilige Avondmaal onder leiding van de konsulent, Ds. Brandt. De opkomst was zeer goed. De preken waren uitstekend, en de mensen luisterden aandachtig. Er werden 6 nieuwe leden aangenomen en 11 kinderen gedoopt. De Kerkeraad besloot Ds. Strijdom te vragen door Ds. Brandt hem te komen helpen voor het volgende Nachtmaal, dat staat gehouden te worden 27 en 28 Julie. Ook werd besloten op aanbeveling van de ring om de kollekte van de nabetrachtingdiensten af te staan aan behoeftige studenten, maar behoudt het recht, indien nodig, later erop terug te komen. Wij hebben weder een weinig van onze kerkschuld afbetaald, zodat ons nu nog slechts £100 schuldig is.

J. P. CRONJE.

LIJDENBURG.

Op 20 en 21 April had de gemeente van Lijdenburg kerkviering te Machadodorp.

Voor de diensten had de Kerkeraad met goedvinding onzer konsulent, Ds. P. van Drimmelen, Prof. Greyvenstein uitgenoodigd.

Z.Eerw. had door zijn voorgaand optreden al een goede opkomst verzekerd, en ook ditmaal mochten wij weer met gspannen aandacht de Evangelie prediking aanhoren.

Op verlangen der aanwezige gemeenteleden werden de broeders Andreas Bernardus Wolmarans en Jacobus Martinus Steijn voor dat gedeelte der gemeente als ouderling en diaken gekozen, en later bevestigd.

De zorg der Kerkeraad voor geregelde diensten te Machadodorp wordt zeer op prijs gesteld, bewijs, dat de opbrengst der gehouden bazaar, en gekollekteerde vrijwillige bijdrage, de flinke som van p.m. £501 1s. opgebracht heeft.

Onder de velen, die zich gaven om de opbrengst een sukses te maken, verdient Zuster A. Stork bizondere vermelding.

Twee kinderen ontvingen de H. Doop en twee jonge broeders werden bevestigd.

De kerkviering te Dullstroom werd 27 en 28 April gehouden door Ds. S. Vermooten, die van Zeerust daartoe was overgekomen.

De opkomst was bevredigend, hoe wel zeer vele gemeenteleden al naar het Bosveld waren getrokken.

Het is de Kerkeraad in al die jaren nog niet gelukt, toch eenmaal een kerkviering te bepalen, die voor alle gelegen kwam.

Zaaien, oogsten, lamtijd, ploegtijd, trektijd, zie daar tijden, die het opgaan naar Gods huis telkens in de weg staan.

Ds. Vermooten, die zich zeker al vele vrienden hier heeft gemaakt, heeft het ook zeker ditmaal de gemeente weer aan gezegd, er de ouders, wier kinderen gedoopt werden, zullen zeker nimmer die plechtige ogenblikken vergeten, evenmin als de jonge lidmaten, door Z.Eerw. aan Kerkeraad en gemeente opgedragen.

Op de gemeentevergadering werdt het beroepen van ene eigen leraar ebsproken en verwacht wordt dat in Oktobermaand Kerkeraad en gemeente een beslissing zullen nemen.

Zeker, het grootste gedeelte der gemeente voelt dankbaar, door de gedachten dat niet heel ver de tijd verwijderd is wanneer Lijdenburg een eigen leraar zal hebben.

Moge dit Gods weg zijn, dan zal zeker Lijdenburg niet een der minste gemeente der Ned. Herv. Kerk worden.

De tijden zijn drukkend, en toch schijnt die drukkende toestand weldadig te zijn voor onze inkomsten.

Tot stijving van het kerkfonds waren ook ditmaal enige zusters onder hun bekende met kollektelijsten rond geweest, die tezamen met de opbrengst van de verkoop van koffie, thee, koek, bloemen, enz. brachten een grote £140 1s. op, wel beschamend tegenover de vette jaren van vroeger.

Het is zeker bemoedigend voor den Kerkeraad dat de gemeente zo zorgt voor de nodige gelden, die bij ene eventueel beroeping onmisbaar zijn.

Zo de Heere wil, hoopt onze gemeente in het einde van Mei ook kerkviering te hebben op het dorp Lijdenburg. Moge de Kerkeraad een even grote steun daar ondervinden als haar te beurt gevallen is te Machadodorp.

H.

Potgietersrust, 25 Maart 1918.

Het Nachtmaal is voorbij. Zaterdag werden twee nieuwe lidmaten voorgesteld, waaronder een oude broeder van 71 jaar. Zondagnamiddag werden 6 kinderen gedoopt. De prediking van Ds. van Drimmelen was ernstig en indrukwekkend, en de gemeente, die goed was opgekomen, in weerwil van de slechte paden en regen, heeft zeker daarvan geen spijt; daarnaar de prediking goed werd geluisterd, zodat zeker de vertroosting door het levende woord van God velen ten deel zal zijn gevallen. Vooral de preek bij de dankzegging over de 48sten Zondag van de Heidelbergse catechismus, "Uw koningrijk kome," maakte een diepe indruk.

Een onzer ouderlingen was door ziekte verhinderd met de gemeente saam te zijn, dat erg jammer was. Moge de Heer hem en zijn gezin genadig zijn.

Onze zustergemeente komt alle dank toe voor het afstaan van hun kerkgebouw.

Op de gemeentevergadering werd eenparig een besluit genomen om van Pietersburg af te scheiden, waartoe niets onbeproefd zal worden gelaten.

M.J.P.

JOHANNESBURG.

Met ons Nachtmaal op 6 en 7 April was de opkomst zeer groot, de leraar stond alleen voor al de diensten.

Zeventien nieuwe leden werden door de Kerkeraad tot de sakramenten toegelaten, en op Zaterdag avond aan de gemeente voorgesteld. Op Zondag werden vier Kerkeraadsleden bevestigd.

Op 18 April kwam tot onze blijdschap Ds. Barger behouden aan na een reis van drie maanden over Amerika. Hij werd aan de trein te Germiston door enige Kerkeraadsleden ontvangen en in Johannesburg wachtten verscheidene broeders zijn aankomst af.

Op Woensdag, 24 April, was er een grote vergadering in de kerk, waar de gemeente vooreerst de gelegenheid had met Ds. Barger kennis te maken, en op Zondag avond, 5 Mei, was zijn bevestiging en intree.

De kerk was dien avond reeds een half uur tevoren stampvol, en de mensen moesten gedurende de dienst staan in de gangpaden en tot vlak voor de preekstoel, terwijl velen niet konden binnen komen, omdat de deuren zelfs bezet waren.

Ds. Brandt hield een boeiende bevestigingspreek, waarna de aanwezige predikanten, n.l. Ds. van Belkum, als scriba van de Algemene Kommissie, Prof. Dr. Greyvenstein en Ds. Smit van Kestell, O.V.S., Ds. Barger toespaken.

Daarna betrad de nieuwe leraar de kansel om zijn intreerede uit te spreken, die een uitstekende indruk op de vergaderde gemeente maakte. Ds. Brandt sprak over Mark. 16:15: "Predik het Evangelie", en Ds. Barger koos tot tekst 2 Cor. 4:5: Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, den Heere, en onszelven dat wij uwe dienaren zijn om Jezus wil. De gemeente hoopt en verwacht dat de arbeid van onze hulpprediker tot grote zegen zal zijn.

Aan de Kerkeraden ressorterende onder de N.-Ring der Ned. Herv. Kerk.

Eerwaarde Broeders,

In zijn zitting van 28-30 Maart 1918 heeft de N.-Ring kennis genomen van de jaarverslagen der verschillende gemeenten. Bij veel verblijdends is er ook reden van bezorgdheid in sommige opzichten, en daarom gevoelen wij ons gedrongen de kerkeraden en gemeenten op de volgende punten te wijzen.

1. Het is ons gebleken, dat in sommige gemeenten onze kerken op Zondagen niet altijd geopend zijn. Dat behoort niet zo te wezen. Het Evangelie moet elke Zondag tot de gemeente gebracht worden. Is het dat de predikant afwezig is, dan is een ouderling krachtens zijn ambt verplicht de gemeente voor te gaan met het lezen van de Geboden, de Geloofsbelijdenis en verder met het lezen van een geschikte predikasie.

In alle eenvoud kan ook op deze wijze de gemeente in Gods huis de Koning der Kerk verheerliken en tot onderlinge stichting te zamen zijn.

2. In zeer vele afdelingen van onze Ring bestaan nog geen Zondagscholen onzer kerk. Dat is een grote tekortkoming. De Godsdienstige opvoeding der kinderen behoort de voortdurende zorg van de Kerkeraad te hebben. Naast het huisgezin is de Zondagschool de plaats waar de kennis van de Bijbel moet worden aangebracht en liefde tot onze Heiland in de jonge hartjes moet worden aangekweekt; en de kinderen moeten reeds gevoelen, dat zij behoren tot onze kerk, en dat de voorgangers hen liefhebben en al hun best doen, om hen te vormen tot waardige lidmaten onzer kerk. Daarom moeten wij overal onze eigen Hervormde Zondagscholen hebben onder de zorg van onze eigen Kerkeraden.

3. Van zeer veel gewicht is ook het huisbezoek. Aan de Kerkeraden moet op het hart gebonden worden, door getrouw bezoek der gemeenteleden de groei en bloei der kerk te bevorderen. Beschouw het toch niet als een last, Broeders, maar laat het u een lust zijn ook in deze uw roeping en plicht nauwgezet te betrachten. In verband hiermede wijzen wij op de weinige censuurzaken, die door de Kerkeraden behandeld worden. 't Is ongetwijfeld een reden tot grote blijdschap als er geen oorzaak is in de gemeente tot het toepassen van de kerkelike tuchtmiddelen; maar laten wij toch toezien in deze onze plicht niet te verwaarlozen door het bedrijven van openlike zonden door de vingers te zien. Geen vrees voor mensen mag oorzaak zijn, dat wij DE HEILIGE GEEST bedroeven.

4. Tot onze droefheid moesten wij ook kennis nemen van het feit, dat sommige gemeenten te kort schieten in hun finansiele verplichtingen tegenover hun predikant door het salaris niet geregeld op te brengen. Broeders, dat mag zo niet zijn. De arbeider is zijn loon waardig. Ook in deze moet een ieder een voorbeeld van getrouwheid wezen en zijn liefde tonen voor de Kerk van Kristus.

De Koning der Kerk helpe ons om in alles getrouw te zijn. Wij moeten doen wat onze hand vindt om te doen, en dat met al onze kracht; de tijd uitkopende, dewijl de dagen boos zijn. Laat een eigelik de ander uitnemender achten dan zichzelf; en moge van ons gezegd worden gelijk als van de eerste discipelen:

"ZIET HOE LIEF ZIJ ELKANDER HEBBEN."

Namens de Vergadering van de N.-Ring,

(W.G.) A. MURRAY, Jr.,
Voorzitter, v.d.m.,

(W.G.) H. C. M. FOURIE,
Scriba, v.d.m.

DOODSBERICHT.

Op Paasch Zondag, 31 Maart 1918, is van hier naar zijn euwige vaderhuis verhuisd, mijn geliefde echtgenoot en vader mijner kinderen,

DIRK JOHANNES ALBERTUS GERHARDUS DU TOIT,

in de ouderdom van 58 jaar en 3 dagen.

Slaap zacht, lieve man en vader: eens zullen wij u weder vinden.

De bedroefde weduwe,

ANNA SOPHIA DU TOIT
en kinderen.

Zuurfontein, Distr. Rustenburg.

Door de Kerkeraad der Ned. Hervormde gemeente van Marico is aangeesteld als Scriba-Kassier, de Br. Oud. J. H. Timmerman, P.K. Groot Marico.

Brs. predikanten en Scribas der verschillende gemeenten, gelieve hierop te letten bij aanvrage om lidmaat-certifikaten en doopcedels.

Alleen trouw certifikaten zullen door de predikant worden afgegeven.

Ds. S. VERMOOTEN

Zeerust, 7 Mei 1918.

OOM SAREL'S FONDS.

	£	s.	d.
Verantwoord 15 April 1918	£241	8	11
Van Br. A. Staflen	1	0	0
P. J. J. Basson	1	0	0
Beide Marico.			
	£243	8	11

Oom Sarel vraagt vriendelik dat men de ingezonden brief leest van mevr. J. Geyser in dit nommer.

OOM SAREL.

Deze advertentie wordt herplaatst wegens een ergerlike drukfout:

GEBOORTEBERICHT.

Op 16 Maart 1918, schonk mevr. A. J. JOUBERT van Driefontein het levenslicht aan een frisse zoon. Beide moeder en kind gezond.

Ds. H. D. van Broekhuizen van Pretoria heeft een beroep ontvangen naar de Nederduitsch Gereformeerde gemeente te Heilbron, O.V.S.

VERSLAG VAN DE ALG. KASSIER OVER DE MAAND MAART 1918.

ONTVANGSTEN.	£	s.	d.	UITGAVEN.	£	s.	d.
Alg. Fonds				Huishuur	£6	13	4
				Salarissen	22	18	6
Weduwfonds:							
Gem. Eendracht	£2	14	5	Salarissen	12	10	0
Gem. Volksrust	18	1	6				
Gem. Volksrust	4	0	0				
Gem Potchefstroom	99	11	9				
S. Hugo, interest	4	7	6				
Studiefonds:							
Gem. Volksrust	1	15	3	Aan Ds. Brandt	1	15	3
Theol. Kweekschool:							
Gem. Eendracht	15	17	3				
Gem. Marico	2	10	0				
Verbanden	—			Gem. Oostrand	25	0	0
Almanak:							
Ventersdorp	5	10	0				
M. C. Barnard	0	19	0				
G. P de Beer	0	6	0				
J. L. Otto	0	5	0				
Ds. Brandt	3	16	0				
J. C. van Deventer	0	8	3				
P. L. Moolman	1	4	0				
Bethal	5	8	0				
Hervormer:							
Inteekening	4	2	6				
Advertentie	0	8	0				
Roosters:							
J. L. Otto	0	1	6				
P. L. Moolman	0	3	0				

H. J. L. Th. ROORDA,
Alg. Kassier.